

מ"ת 25166/07/15 - מדינת ישראל נגד ישראל אוזיפה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ישראל אוזיפה

החלטה

מקורה של החלטה זו הוא בהודעת היחידה לפיקוח אלקטרוני בשירות בתי הסוהר (שב"ס) על החלטת הממונה (ממונה על הפיקוח לפי סעיף 22 ח(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, להלן - "חוק המעצרים"), להפסקת הפיקוח האלקטרוני ובקשה דחופה לקביעת דיון בתוך 72 שעות.

על פי ההודעה עולה כי ביום 18.6.19 החליטה הממונה כדלקמן: **"לאחר שעיינתי במסמכי השימוע וסקלתי בין השאר את חומרת העבירה ונסיבותיה, מהות ההפרה ונסיבותיה וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין לרבות אם המפוקח קטין, החלטתי: הפסקת הפיקוח והעברה למעצר".**

ההודעה הוגשה לבית המשפט ביום 19.6.19, (לפי רישומי תכנת "נט המשפט"). בקצרה יצוין כי מקור הבקשה הוא במעצרו של המשיב בעקבות חשד לעבירה של הספקת סם, באולם בית המשפט, סמוך לפני דיון שעתידי היה להתקיים בעניינו של המשיב ואחרים, בפרשה המכונה "פרשה 512". עוד יצוין כי בעקבות החקירה שנפתחה בעניין זה ומעצרו של המשיב, הוגש ביום 17.6.19 לבית משפט השלום, כתב אישום ובצדו בקשה למעצר עד תום ההליכים. בהחלטה מיום 30.6.19 הורה בית משפט השלום (כב' השופטת שלומית בן יצחק) על מעצר המשיב עד תום ההליכים. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו, אשר נדון לפני, נדחה בהחלטה מיום 11.8.19.

בעקבות ההודעה והבקשה שהוגשה על ידי שב"ס, ובהתאם להוראות החוק לקביעת דיון תוך 72 שעות מעת החלטת הממונה, התקיים דיון בבקשה ביום 20.6.19 בבית המשפט זה לפני כב' השופט ב' שגיא. כב' השופט שגיא החליט, באותו יום, כי בהינתן העובדה כי הליך המעצר בעניינו של המשיב טרם הגיע לידי סיום, לא קיים מקום לקיים דיון בעל היבטים תיאורטיים ומצא לדחות הדיון הקבוע בעניין האיזוק האלקטרוני, ליום 1.7.19 לפני שופט תורן. ביום 1.7.19 אכן, הובא העניין לדיון לפני. בדיון לפני עמדה עובדה ברורה כי, כאמור לעיל, החליט בית המשפט השלום ביום

30.6.19, על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. הואיל והמשיב ביקש לערור על החלטת בית משפט השלום, בדיון שהתקיים לפני, באו הצדדים לידי הסכמה כי הדיון שהיה קבוע ליום 1.7.19 יידחה. בקשתם נעתרה. הדיון נדחה ליום 16.7.19.

ביום 16.7.19 הגיש המשיב ערר על החלטת בית משפט השלום, הדיון בערר נקבע ליום 7.8.19 לפני. משום הקשר שמצאתי בין הדיון בערר לבין שאלת ביטול האיזוק האלקטרוני, הוריתי כי הדיון בעניין זה אף הוא יידחה לאחר ההחלטה בערר.

כאמור, לאחר דיון, בו טענו לפני הצדדים באשר להחלטת בית משפט השלום להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים, החלטתי, ביום 11.8.19 על דחיית הערר והמשמעות היא שהמשיב נותר במעצר עד תום ההליכים.

אכן, עניין הבקשה לאישור ביטול האיזוק האלקטרוני נותרה בעינה. השאלה העומדת לדיון בעת הזו, פשוטה בתכלית: מהי ההחלטה שיש ליתן על פי סעיף 22 ח(ג)(1) "לחוק המעצרים"? דהיינו, לאחר בחינת החלטת הממונה על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני האם "**...להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים שיקבע...**" (כך לשון הסעיף).

נראה לי כי לנוכח החלטתי על דחיית הערר בעניין מעצרו עד תום ההליכים של המשיב, משמע על הישארות המשיב במעצר, ההחלטה היחידה ההגיונית שיש ליתן אחת היא: להשאיר החלטת הממונה על כנה, דהיינו ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני ולהשאיר המשיב במעצר, לפי שהפיקוח האלקטרוני מיותר בתכלית ככל שהמשיב מצוי במעצר מאחורי סורג וברז.

ברור הוא כי ככל שתהיה החלטה אחרת של בית משפט, אשר יהיה בה כדי לשנות ממצבו של המשיב, ממילא פתוחה תהיה הדרך להחליט בדבר מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ט, 18 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.